

Naše Farní Rodina

Nasza Rodzina Parafialna

FARNOST

KARVINÁ

KARVINÁ-DOLY

ročník XII. / číslo 114.

březen 2021

Co zde najdete

Je naše životní cesta cestou křížovou?

Ikona svätého Jozefa

Hrnčíř

Jan Sokol

POCHOPIT CÍRKEV: Křížová cesta

PAPEŽOVINY

S KOLÁRKEM V KUCHYNI:

bœuf bourguignon

(hovězí na burgundský způsob)

KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ

Úmysly mší svatých 01.03.-04.04.2021

CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE:

Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných

Liturgický kalendář

Rok svatého Josefa

V učení u svatého Josefa (postní aktivita v naší farnosti)

POSTNÍ POBOŽNOSTI V NAŠÍ FARNOSTI

ROZŠÍŘENÁ MOŽNOST PŘEDVELIKONOČNÍ ZPOVĚDI

úvodník

Milí Farníci, Farnice a Farničata.

s. 3	Nedávno jsme vstoupili do postní doby. Z nedělní liturgie „zmizel“ hymnus Gloria, před evangeliem se nezpívá radostné „Alleluia“, kostel se přioděl fialovou barvou a kromě mší svatých se konají také křížové cesty nebo Gorzkie Žale.
6	O této době by se daly psát dlouhé traktáty... O tom, jak se kdysi lidé postili, jak se postí mniši v klášterech, co se smí a co se nesmí, jak vnímají půst různá náboženství, kdy byla kdysi období půstu... Témata to jsou zajímavá, a dovolí-li to někomu čas, vřele doporučuji se do toho ponořit. Nicméně stojí za to se také pozastavit nad tím, co pro mne konkrétně znamená postní doba. Jak já vnímám toto fialové období?
7	S postní dobou se většinou pojí nějaká předsevzetí. Někdo vynechá na 40 dní alkohol, kávu, sladkosti, někdo si řekne, že se bude méně dívat na televizi. To je všechno dobré. Nicméně období půstu by mělo vést k mé proměně, k prohloubení mého vztahu s Bohem. Aby tedy postní předsevzetí mělo smysl, mělo by ve mně něco zanechat. Třeba... budu se méně dívat na televizi a místo toho budu věnovat více času své rodině nebo budu více číst Písmo, abych Bohu dal/a více příležitosti ke mně promlouvat.
8	Vynikajícím průvodcem postní doby pro nás může být svatý Josef. Zdánlivě nenápadná postava, a přece pravý muž víry, věrný ochránce Svaté rodiny. Papež František tohoto svatého muže ustanovil patronem tohoto roku, protože májí 150 let od prohlášení sv. Josefa patronem univerzální církve. Proč o tom píšeme teprve ted', po třech měsících od vyhlášení tohoto mimořádného Roku sv. Josefa? Jednak proto, že české materiály vyšly teprve ted', a jednak proto, že právě v březnu slavíme slavnost svatého Josefa.
10	Zkusme si tedy během letošní postní doby najít čas k bližšímu poznání tohoto spravedlivého muže, k přečtení listu papeže Františka „Patris Corde“, k rozjímání nad vlastnostmi svatého Josefa. Najděme si čas k přebývání s Bohem a především k naslouchání Jeho slovům.
11	
13	
15	
17	
17	
17	
18	
19	
20	
20	

Terka

Naše farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejně. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč**.

Texty článků prochází kontrolou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455, e-mail: tondruszova@doo.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Adam Hnida, Andrzej Szyja, Anna Švecová, Anna Strzelcová, Jana Lokajová, Kamila Fašungová, Markéta Bogoczová, P. Przemysław A. Traczyk

Příští číslo vyjde: neděle 28.03.2021

Uzávěrka: pátek 19.03.2021

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Je naše životní cesta cestou křížovou?

Křížová cesta je jedna z mých oblíbených liturgických památek. Památka poslední cesty Ježíše Krista, cesty utrpení. Již jako dítě jsem chodíval na křížovou cestu. Jako ministrant jsem vždy asistroval vedoucímu, ať už držením kříže, nebo samotnou přítomností. Tehdy jsem to vnímal trochu jinak, ale přesto celkem podobně jako dnes. Při držení kříže jsem si říkal: „Zvládnu to! Nevzdám to!“ jelikož držet několikakilový kříž pár desítek minut v 11 letech není jednoduchá záležitost. Motivoval jsem sám sebe pohledem na kříž a zvládl jsem to. Když jsme byli dva, v půlce jsme se vystřídali, a tak ta bolest byla dvakrát tak menší. Věděl jsem, že Ježíšovo utrpení se s tím mým nedá srovnávat, nikdy jsem však netušil, kolik skrytých významů obsahuje křížová cesta a do jaké hloubky lidské psychiky zasahuje.

Zájem o druhé

Dnes to vnímám jako dospělý křesťan. V životě se totiž stávají různá neštěstí. Zažíváme smutek. Nespravedlnost. Potupu. Mladí lidé se často krát musí pobít s pocitem zlomeného srdce, odmítnutí. Může se nám stát nějaká zdravotní komplikace, která nás různě omezuje. Můžeme mít pocit méněcennosti, nícnosti. Pociťujeme křivdu. Cítíme, že nám nikdo nenaslouchá. Přes toto všechno, co nejednou v životě zažíváme, se nám stává, že tyto potíže u druhých přehlížíme. Jako bychom to ignorovali. Stejně jako mnoho nevěřících přehlíží pravé

jádro víry a raději se soustředí na zločiny a minulost církve. A když už se o toho druhého zajímáme, projevujeme mu lítost. Lítost není to, co člověk nešoucí těžký kříž potřebuje.

Představme si Ježíše, jak nese svůj kříž. Dav na něj nadává, plive mu do obličeje, křičí. Vy za ním přijdete a řeknete, že vás to mrzí. Můžete to říct jakkoli citlivě, ale příjemce této zprávy nebude brát vaše slova jako vzpruhu. Ježíšův příklad je možná trošku zavádějící, jelikož Ježíš věděl, co ho čeká a věděl, že umře stejně tak jako věděl, že umře za naše hříchy. Přesto se tento příklad přímo vybízí. Zkusme Ježíše nahradit vlastní osobou. Kříž je naše bolest, kterou právě prožíváme. Přijde za námi člověk, který by nám chtěl nějakým způsobem pomoci a první co řekne je: „Mrzí mě to. Potřebuješ pomoc?“ Zní to hezky, a takový člověk už má u nás to pozitivum, že se o nás zajímá, žádnou účinnou pomoc však neposkytuje. Možná to je tím, že ani nechceme, aby nám někdo pomáhal. Stačí, že nám někdo rozumí a soucítí s námi. Soucit a lítost jsou dva velmi odlišné emoční vjemy. A rozdíl je pouze v empatii a tu by měl mít každý zdravý křesťan plně rozvinutou. Další krok je samotná pomoc. V případě, že soucítíme s druhým, část jeho bolesti se přenese k nám a jemu se uleví. Je to jednoduchá matematika, i když v tom žádná věda není. Následuje objetí a tím se celá rovnice zkompletuje. Kéž by to bylo tak jednoduché... Proč se bojíme? Brzdí nás ta dnešní uspěchaná doba?

Naslouchání a pomoc

Víte, někdy v 17 letech jsem začal Ježíše v modlitbách prosit o velmi nevšední věc. Chtěl jsem, abych někdy v budoucnu zažil to,

že se mi někdo svěří se svým problémem. Měl jsem potřebu být tu pro druhé. Soucítit s bolestí druhého a pomoci mu překonat jeho trápení společnými silami. A po roce jsem opravdu dostal příležitost naslouchat a svou empatií pomoci druhému. Na táboře ve Staré Vsi jsem měl dva takovéto případy. V prvním jsem viděl pláč dítěte a jeho bolest na vlastní oči. Věděl jsem, že to je ten moment. Snažil jsem se. Dostal jsem se do jeho blízkosti. Po několika minutách křiku a pláče jsem dokázal dítě usměrnit na tišší formu smutku, a pak už stačilo jen pář slov a ticho v okolí. Stačilo ho pochopit, uklidnit, najít společné řešení, ale hlavně to nevzdávat. Už se totiž necítil sám. Druhý případ byl podobný. Kluk se cítil být odmítnutý. A tak jsem ho vyslechl, řekl mu pář slov a šel s ním sdílet svůj čas. Dnes možná lituji toho, že jsem se více nesnažil o jeho usmíření s ostatními vrstevníky, ale na druhou stranu jsem ten tábor měl jako praxi, ne jako zaměstnání, tudíž jsem neměl zkušenosti. Na obou případech jsem si uvědomil, co je jeden z mých darů od Boha, a někde v pozadí své myslí stále doufám, že mi Bůh dá v životě další takovéto příležitosti, protože jsou pro mě obohacující. Díky nim se cítím silnější. Silnější v empatii, ve víře, v lásce.

Snášení kříže

Každý ve svém životě nosí svůj kříž. Může to být nemoc, finanční krize, neshody ve vztahu. Každý má ten kříž jinak těžký. Každý se s ním vyrobdává jinak. Někdo to svádí na druhé. Další to zapojí litry alkoholu. Jiný to raději přehlíží a místo řešení nalézá exponenciální nárůst problémů. Ostatní zažívají deprese. Důležité je chodit se vzprímenou hlavou a bdít. Přemýšlet a rozjímat, proč se nacházím tam, kde se nacházím. Jak jsem se k tomu dostal? Měl v tom Bůh nějaký záměr? Pokud ano, jaký? Nepotřebujeme znát důvod ani původ, nýbrž efekt našeho trápení. Co nám to do budoucna přinese? Hledat Boží záměr a snažit se mu porozumět! Neboť nalézt ho je štěstí k nezaplacení.

Křížová cesta svými slovy

První zastavení – Pán Ježíš od souzen k trestu smrti je dokonalý příklad toho, jak je tento svět nespravedlivý. Jakékoli odsouzení zde na Zemi nesmíme brát vážně, protože se nevyrovnaná soud u Božímu.

Druhé zastavení – Pán Ježíš přijímá kříž. Toto zastavení nemá v lidské historii obdobu. Málokdo se dokáže v tak krátké době vyrovnat se svým osudem. Přijmout jej tak jak ho dostal. V tom nám může jít Pán Ježíš příkladem. Protože přijí-

mat kříž znamená přijmout Ježíše a přijmout ho znamená přijmout život věčný, o který všichni usilujeme.

Třetí zastavení – Pán Ježíš padá pod křížem poprvé. Hřichů bylo zkrátka příliš. I my toho někdy máme nad hlavu a máme pocit, že to nemůžeme zvládnout, a padáme. Ježíš nám ukazuje, že je potřeba se zvednout a jít dále. Jít dál za svým cílem!

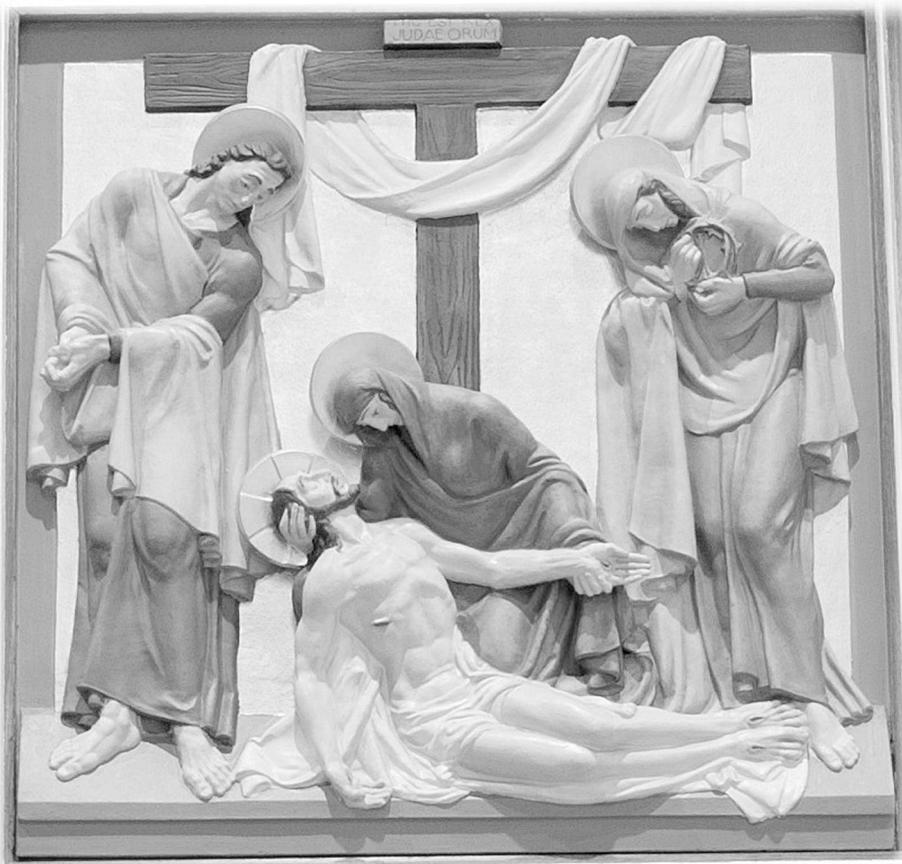
Čtvrté zastavení – Ježíš potkává svou Matku. Blízkost Panny Marie k Ježíši ukazuje její oddanost Bohu. V jejím srdci skrývala žal, přesto s vděkem přijala svůj osud a následovala svého syna až do konce. V životě to může být příklad lásky našich blízkých k nám, popř. příklad jejich oddanosti i přes vnější okolnosti.

Páté zastavení – Šimon Kyrenský pomáhá Pánu Ježíši nést kříž.

Typický příklad první neochoty, která se vlivem svědomí přemění na účinnou a srdečnou pomoc. Je to fyzická pomoc vlivem soucitu, která přináší ovoce v podobě sblížení. S podobnými událostmi jsme se již v životě určitě setkali.

Šesté zastavení – Veronika podává Pánu Ježíši roušku. Pán Ježíš vtiskl svůj zakrvácený obličej do šátku, aby se mohl očistit. Toto zastavení chápou jako metaforu zájmu o péči. Ve fotbale to může být podání ruky ležícímu protihráči jako znak bratrství. V životě to pak může být darování malého dárku nebo květiny osobě, kterou máme rádi. Zkrátka cokoli, čím můžeme někoho dočasně potěšit.

Sedmé zastavení – Pán Ježíš padá pod křížem podruhé. Mnoho lidí to vzdá už po prvním neúspěchu. Ježíš padá podruhé, přesto vstává a i přes ukrutnou bolest jde dál. Prosme Boha o to, abychom se i přes opakováný neúspěch dokázali zvednout a namotivovat. Neboť každý pád je nová zkušenosť a díky ní poznáváme, co je dobré.

Osmé zastavení – Pán Ježíš napomíná pláčící ženy, aby neplakaly za něj, ale za sebe. Jak již bylo zmíněno v předchozím textu, trpíci nechtějí lítost. Ježíš jejich lítost otočil k nim samotným. Zkusme se zamyslet, čeho ve svém životě litujeme, a přenést naši lítost k Bohu v podobě modlitby tak, abychom se jí zbavili.

Deváté zastavení – Pán Ježíš padá pod křížem potřetí. Třetí velká rána. Zdá se, že to Ježíš nemůže zvládnout. Poslední síly již byly vyčerpány? Nebyly. Ježíš se zvedá, aby dokončil svou cestu k oslavě Nejvyššího. To může být inspirací pro nás všechny – zkusme dělat všechno ne pro sebe, ale pro Boha. Tento úryvek z Listu svatého apoštola Pavla může být motorem našeho života:

Vybízím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou oběť; to at' je vaše pravá bohoslužba. A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.

Římanům 12, 1-2

Desáté zastavení – Pán Ježíš zbaven roucha. Názorná ukázka jakékoli formy šikany. Ježíše svalí, zahanbili, ponížili. Cílem šikaný je taktéž někoho ponížit a zvýšit si na úkor druhého vlastní prestiž. Ta však před Bohem nemá žádný význam, tak proč to děláme?

Jedenácté zastavení – Pán Ježíš přibit na kříž. První hřebík, druhý hřebík, třetí hřebík. Bolest je zdánlivě to jediné, na co v tu chvíli myslíme. Co by nám ale v hlavě problíkávalo, kdyby nám zbývaly poslední minuty života? Nezapomenu-telné zážitky s blízkými, naše ocho-ta, vstřícnost, ohleduplnost, nebo skutky z opačného soudku?

Dvanácté zastavení – Pán Ježíš umírá na kříži. Je konec. Pozůstalí pláčou. Vládne ticho smíšené s ne-popsatelným smutkem, žalem. Jed-nejme tak, abychom po smrti naše-

ho blízkého nelitovali toho, že jsme něco nestihli – smutek bude mnohem menší a žal prakticky žádný.

„A smrti již nebude, ani žalu ani náruku ani bolesti už nebude – nebot' co bylo, pominulo.“

Zjevení Janovo, 21, 4

Třinácté zastavení – Tělo Pána Ježíše sňato z kříže. Tehdy si všichni myslí, že Pán Ježíš svůj boj se smrtí prohrál. I my častokrát věci vzdáváme, než abychom alespoň věřili v obrácení sledu událostí. Víra Bohu je to, co mnohým z nás schází.

Čtrnácté zastavení – Tělo Pána Ježíše uloženo do hrobu. Představme si, že se díváme na vlastní po-hřeb. Chceme, aby všichni plakali? Chceme vidět smutek našich pozůstalých? Chceme černou barvu na místo bílé? Jako křesťané přeci smrtí oslavujeme nový život, nebo ne?

Na závěr

A tak nezapomeňme, že následuje- me Ježíše. Jeho křížová cesta je zrcadlo našeho života. Každý, kdo se pokrtí, jde cestou Ježíšovou. Cestou, která je obtížná a po které je smrt, která však vede k velkému vítěz-ství.

Adam H.

Ikona svätého Jozefa

Ked' pápež František vyhlásil mimoriadny Rok svätého Jozefa, pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia ženicha Panny Márie za patróna celej Cirkvi, veľ'mi som sa potešila. Rok bol vyhlásený 8. decembra 2020 apoštolským listom s názvom Patris corde (S otcovským srdcom). Pre mňa osobne je sv. Jozef zosobnením pokory, múdrosti, pracovitosti, spoločlivosti, poctivosti a skromnosti.

Kto bol (je) sv. Jozef?

Sv. Jozef bol pestúnom Pána Ježiša a pred zákonom bol jeho otcom a manželom Panny Márie. Vieme o ňom veľ'mi málo, len to, čo je o ňom napísané vo Sv. Písme. Pochádzal z kráľovského rodu, bol potomkom kráľa Dávida. Narodil sa v Betleheme, no potom neskôr sa prestúhal do Nazareta. Bol chudobným tesárom. Jozef vždy vystupuje ako hlava rodiny, ako ten, ktorý sa má zodpovedne postarať o svoju rodinu (útek do Egypta, obetovanie Ježiša v chráme). Ďalej sa sv. Jozef v Písme spomína, keď sa dvanásťročný Ježiš stratil v chráme. Táto krátka správa hovorí o tom, že Svätá rodina viedla usporiadany život - každý rok chodievali do chrámu, ako kázal židovský zákon. V ďalších rokoch sa Ježiš vyučil popri Jozefovi tesárskemu remeslu. Evanjelium nezachytáva ani jedno Jozefovo slovo... priznám sa, toto som si nikdy neuvedomila. Rozmýšľam, že prečo...možno práve preto, že samotný Jozefov život je veľkým svedectvom viery a dôvery... a nemusel ani nič povedať.

Ikona sv. Jozefa

Podkladom tejto zaujímavej ikony je zlatá farba, ktorá na ikonách vyjadruje prináležitosť k Bohu. Preto odev Ježiša Krista je zlatý, lebo je Božím Synom. Jozefov odev je kombináciou modrej a červenej farby. Modrá je nebeskou farbou. Vyjadruje svätosť človeka. Červená je farbou obety ale aj horlivosti a Ducha Svätého. V ľavom hornom rohu je

ruka, ktorá ukazuje 3 prsty. Je to symbol Najsvätejšej Trojice - Otca, Syna a Ducha Svätého. Celé dielo spásy je Božím dielom. Prsty palca a prsteníka, ktoré nevidieť na obraze, sú spojené, lebo vyjadrujú dve prirodzenosti spojené v jednej z osôb Trojice - Pána Ježiša, ktorý má božskú a ľudskú prirodzenosť. Ruka je v polohe požehnania, tzn. všetko sa deje v súlade s Božou vôľou. Ježiš svoj pohľad upiera na ruku, lebo je Synom nebeského Otca. Prišiel na svet, aby plnil Otcovu vôľu. Diet'a je zobrazené tak, že sedí. Táto poloha je znamením vyučovania. Pán Ježiš prišiel, aby učil Božiu náuku. Kristus má taktiež na jednej ruke zobrazené 3 prsty, lebo je jednou z osôb Najsvätejšej Trojice. Je pravý Boh. Druhou rukou ukazuje na zvitok. Na ňom je napísané v taliančine najväčšie prikázanie: „Počuj, Izrael, Pán je nás Boh, Pán jediný! A ty budeš milovať Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou.“ Pán Ježiš bude v dospelosti učiť ľudí, aby v ich živote bol Boh vždy na prvom mieste. Každý nábožný Žid sa toto vyznanie viery modlí každé ráno a večer. Svätý Jozef drží zvitok vo svojej ruke, lebo každý židovský otec učí svojho syna toto prikázanie ako prvú modlitbu. Ukazovákom druhej ruky ukazuje na ruku nebeského Otca, lebo plní jeho vôľu. Svätý Jozef prijal poslanie, ktoré mu Boh zveril, aby na tejto zemi formoval dieťa Ježiša a viedol ho k Bohu. Pri hlave Pána Ježiša je napísané „Emmanuel“. Anjel zvestoval Jozefovi, že v osobe Pána Ježiša sa naplní, čo povedal prorok Izaiáš: „Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel, čo v preklade znamená Boh s nami.“ (Mt 1, 23) Toto proroctvo odkazuje na zázračné počatie Pána Ježiša z Panny Márie, ale taktiež vyjadruje, že v jeho osobe Boh prebýva medzi nami.

Boh pridal...

Meno Jozef je hebrejského pôvodu a význam mena Jozef je: „Boh pridal, rozhojnil“. Chcem Vám žehnať, aby aj Vám Boh pridal...to, čo najviac potrebujete, o čo prosíte, po čom túžite. Jozef je **patrónom celej Cirkvi, manželov a kresťanských rodín, otcov, detí, mládeže, sirôt, tých, ktorí žijú v panenstve a panictve, robotníkov, remeselníkov, tesárov, stolárov, vychovávateľov, je tiež patrónom dobrej smrti. Uvádzsa sa, že je aj patrónom ekonómov a prokurátorov.** Ako vidíme, Jozef toho zvláda veľa... už len preto, že je patrónom celej Cirkvi, je aj našim patrónom... a mám z toho radost :)

(Zdroje: https://www.faralm.sk/_docs/brozura_rok-sv-Jozefa.pdf
http://www.rkfarnost-sl.sk/index_files/obraz-sv-Jozefa.pdf
<http://www.zivotopisyvatych.sk/jozef/>)

Anna Šv.

Hrnčíř

Ráda čtu Bibli a mým koníčkem je keramika. Jak to souvisí? Písma svaté je pro mě studnice moudrosti, vnímám, jak ke mně skrze Ducha Svatého promlouvá ústy proroků ve Starém zákoně Bůh Otec a v Novém zákoně Ježíš Kristus. Zároveň ráda pracuji s keramickou hlínou, tvořím krásné originální užitkové předměty, tvaruji postavy lidí, zvířat, dělám květiny, hvězdy, vločky. Všechno dělám ráda. Nořím se do tvoření, v hlavě už mám představu, jak má výrobek vypadat. Z hrubého kusu tvárné hlíny postupně vytvářím svou představu a pod rukama se mi postupně objevuje krásný výrobek. V té chvíli úplně zapomenu na čas.

Jednou jsem dělala z keramické hlíny pět stejných menších srdcí, které dohromady tvořily květ. Z hrubého tvaru srdce jsem musela odrezat nožem přebytečnou hlínu. Následně jsem nožíkem na hliněném srdci zarovnávala hrbolky, pak jsem hou-

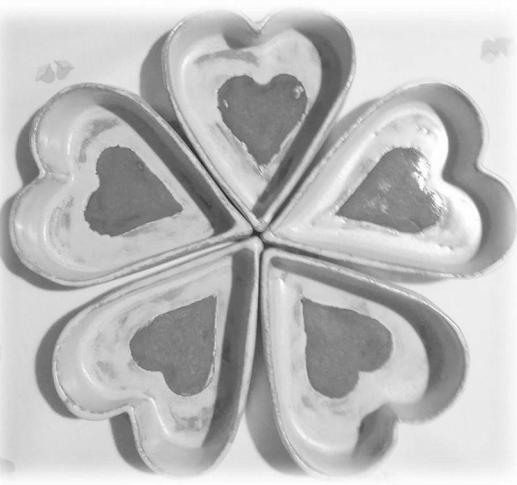
bičkou namočenou ve vodě vyhlazovala stěny srdce a v závěru jsem upravovala svými prsty detailní nedostatky, až jsem dosla ke krásnému vyhlazenému, až „vymazlenému“ hliněnému srdci. S láskou jsem se dívala na své dílo a vzpomněla jsem si, jak se často v Písma svatém mluví o Bohu jako o hrnčíři, který hněte – utváří l' naše srdce ke svému obrazu.

(Jeremiáš 18,6: Cožpak nemohu naložit s vámi jako ten hrnčíř, dome izraelský? Hle, jste v mých rukou jako hlína v rukou hrnčířových, dome izraelský.

Kniha Moudrosti 15,7: K čemu má ta která nádoba sloužit, určuje hrnčíř.

Síráchovec 33, 13: Jako hlína v rukou hrnčíře, hnětená, jak on uzná za vhodné, tak jsou lidé v rukou toho, kdo je jejich tvůrcem.

Rímanům 9, 21: Nemá snad hrnčíř hlínu ve své moci, aby z téže hroudě udělal jednu nádobu ke vznešeným účelům a druhou ke všedním?)

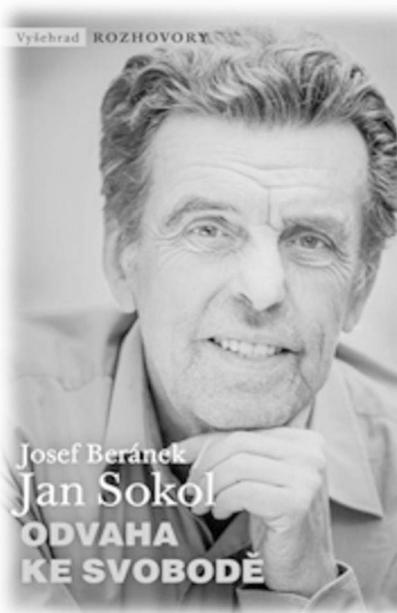
Jsou to výstižná přirovnání, Bůh odřezává z našeho srdce to, co nás dělá nepěknými, zahlažuje to, co nedokážeme sami, určuje naše poslání. Tvaruje nás ke svému obrazu i za cenu, že to někdy bolí. Je na nás, zda mu dovolíme naše srdce vylepšovat, vyhlazovat, zjemňovat, nebo „si postavíme hlavu“ a zůstaneme neopracovaní, hrubí. Pak máme vztah s Bohem jen povrchní, neosobní. Obyčejně platí pravidlo, že jaký máme vztah k Bohu, míváme i k druhým lidem.

Edita Moravcová

„Je to tedy právě konečnost, omezenost života, která dává lidské existenci všechnu její napínavost a dramaticnost. Jen smrtelnému člověku se může stát, že na něco „nemá čas“, že musí spěchat, že má termíny a něco nestihne. Ale naopak jen konečný, omezený život může nakonec vytvořit příběh, který se dá tak vyprávět – celek. Podobně jako obraz, nebo román i lidský život musí skončit. Lidská smrt tedy právě tím, že je už v životě předem přítomná jako vyhlídka, dává tomuto životu dar, napětí, vážnost i dramatickou podobu. Dává událostem a činům jejich jedinečnost, platnost a hodnotu. Jen díky ní může existovat hrdinství.“

Mnoho moderátorů a novinářů se Jana Sokola ptalo na to, jaké si myslí, že to bude po smrti.

„Jak bude konkrétně vypadat „věčný dům v nebi“, to přesně nevíme a ani nepotřebujeme vědět. Každý z nás je

ale pozván věřit Bohu, s nímž můžeme žít už zde na zemi. Můžeme mu věřit, že nechce věčnou smrt nikoho z nás. Můžeme mu věřit, že s každým z nás má láskyplné úmysly. A můžeme věřit příslibu, že: „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani na lidské

Jan Sokol

srdce nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří ho milují.“ (1 Korintským 2,9)

Jan Sokol, český filozof, profesor, publicista, politik, poznal tajemství věčného života dne 16. 2. 2021.

Pro mě byl Jan Sokol člověk, který dokázal vysvětlit složité věci pochopitelným způsobem, a nikdy jsem se v jeho přednáškách neztrácela.

V březnu vychází knižní rozhovor Josefa Beránka a Jana Sokola. Její název je **Odvaha ke svobodě**. Osobně se na ni moc těším.

Postní dobu nám přeji tichou a prostornou k tomu, abychom dokázali rozlišit, co je v našich životech dobré a co zlé.

Kamila F.

Křížová cesta

Po celou dobu postní slyšíme ve farních ohláškách pozvánku k účasti na pobožnosti Křížové cesty. Letos, vzhledem k okolnostem, ve kterých se odehrává naše každodennost slyšíme také výzvu k tomu, abychom třeba prožili nebo si přímo uspořádali soukromou Křížovou cestu, nebo abychom sledovali její přenos. Smutnou pravdou je to, že onu pozvánku vnímáme čím dál slaběji a Křížová cesta se pro nás stává spíše sérií obrazů na stěnách našich kostelů než formou individuální a také společné postní modlitby. Tady chci poděkovat všem těm, kteří se ujímají vedení Křížových cest v našem kostele každý postní čtvrtok polsky a každý postní pátek česky. Každému z Vás děkuji za Vaši službu.

Zkusme trošku poznat pobožnost Křížové cesty, její dějiny a také význam, abychom třeba znova obnovili naši vřelost k této prastaré postní pobožnosti. Samotné heslo „křížová cesta“ se nám může spojovat s několika dalšími pojmy, na které jsme si už jaksi zvykli. První bude tzv. Via Dolorosa, tedy cesta v Jeruzalémě, kterou prošel Ježíš obtěžkán horizontálním břevnem Kříže od sídla římského správce Jeruzaléma – Pontia Piláta až na vrchol Golgoty neboli Kalvárie (dva názvy jednoho a toho stejného místa, akorát první je z hebrejštiny a druhý z řečtiny). Druhý význam spojení „křížová cesta“ je název čtvrtého tajemství bolestného růžence. Třetí – série obrazů ve většině našich kostelů. Čtvrtá – pobožnost, během které rozjímáme o Umučení Páně; a právě u té se chceme zastavit.

Kořeny této pobožnosti najdeme ve 4. stol. našeho letopočtu, tedy období, kdy císařovna sv. Helena, matka tehdejšího římského císaře Kon-

stantina, našla na Golgotě horizontální břevno z Kříže Ježíše Krista. Pamatujme, že ta horizontální břevna byla jednorázového použití, kdyžto břevna svislá byla natrvalo upevněná v půdě hory Kalvárie nebo v Golgoty, kde byl Kristus ukřížován. Právě Helenin objev způsobil v Církvi rapidní narůst pašijové zbožnosti. Spousta lidí začala putovat do Jeruzaléma. Pamatujme, že to bylo období, kdy celé pobřeží Středozemního moře fungovalo jako jeden stát a rozhodnutím císaře Konstantina mohlo křesťanství využít z podzemí a vyznavači Krista se mohli, konečně, přestat skrývat. Kdo jen mohl, snažil se tehdy dostat do Svaté země a Jeruzaléma, aby navštívil místa spojená s Kristem. Ostatně popularita těchto míst trvá dodnes a osobně si myslím, že každý, pro koho je to jen trochu možné, by se měl snažit aspoň jednou navštívit tato místa, aby Evangelium získalo své „usazení“ v našem prostoru. Právě na vlně oné „módy“ putování do Svaté země se zrodila touha tehdejších křesťanů projít si a rekonstruovat cestu, kterou Pán Ježíš prošel s Křížem na ramenou. Tady se právě rodí Křížová cesta – z osobní pobožnosti poutníků do Jeruzaléma. Jelikož se jednalo o for-

my osobní zbožnosti, nikdo tehdy nic nestanovil a nereguloval.

Pár století později vznikl islám a území Svaté země ztratilo svůj židovsko-křesťanský charakter, a právě islám tam získal dominantní postavení. To způsobilo, že se skoro všechna křesťanská místa postupně rozpadla. Ve středověku registrujeme několik pokusů o navrácení křesťanského charakteru těchto míst – to jsou právě křížové výpravy, ale žáden z těchto zásahů nepřinesl žádné dlouhotrvající výsledky – území Svaté země se stalo jednoznačně muslimské a křesťané nemohli putovat na svá posvátná místa.

Druhá polovina středověku znamenala mj. zrod žebravých řadů. Ty hlavní proudy to jsou dominikáni a františkáni. Ti první se zaměřili spíše na prostředí tehdejších měst, univerzit a intelektuální činnost, kdežto františkáni zaměřili svou činnost hlavně na prostý lid tehdejší Evropy, který ani neuměl číst a psát. Pamatujme, že tehdy to byla velice vzácná schopnost. To právě františkáni začali v okolí svých klášterů stavět tak zvané „Kalvárie“ a také začali hrát „pašijové divadlo“,

aby lidé, kteří nemohli putovat do Svaté země, mohli prožít své setkání s pašijovými událostmi ve vzdálenosti pro ně zvládnutelné a na místě, kde se tyto formy zbožnosti mohly svobodně vyvíjet. Samotný počet a „tituly“ jednotlivých zastavení nebyly ještě jakkoli regulovány a různé Kalvárie měly velice různý počet zastavení. Ve Vambeřicích najdeme třeba 100 zastavení Křížové cesty. Nejstarší v českých zemích je ta na Svatém Kopečku u Mikulova pocházející z roku 1623.

Teprve v roce 1741 sv. Leonard předložil papeži Benediktu XIV. Křížovou cestu se 14 zastaveními. První taková Křížová cesta byla zřízena v římském Koloseu. Tehdy právě bylo stanoveno, že Křížová cesta může být zřízená v katolických kostelích, že má mít 14 zastavení a každé z nich musí být označené křížem, příp. doplněné znázorňujícím obrazem nebo řezbou. Tyto obrazy mají pro nás být základem k meditačnímu rozjímání o Umučení Páně. Za zmínku tady stojí, že v Písmu svatém najdeme pramen pouze osmi zastavení. Události, na které poukazují zastavení 3., 4., 6., 7., a 9. v Písmu svatém nenajdeme a pramení pouze z tradice Církve. V poslední době se objevuje praxe přidávání 15. zastavení – Zmrvýchvstání Páně, což není ani nařízené, ani zakázané a na škodu to rozhodně není. Ve 20. stol. papež sv. Pavel VI. stanovil, že ona pobožnost se má

konat u právně zřízených zastavení Křížové cesty, u které je požadovaných 14 křížů, k nimž se může přidat stejný počet obrazů znázorňujících jeruzalémská zastavení a praxe této pobožnosti má obsahovat čtrnáct zbožných čtení, ke kterým se přidávají modlitební invokace.

Sv. Jan Pavel II. v roce 1991 zavedl novou formu Křížové cesty, jejíž zastavení vycházela pouze z Písma svatého. Tato Křížová cesta se několikrát konala na Velký pátek v Koloseu.

V roce 2007 papež Benedikt XVI. potvrdil konečný seznam zastavení biblické Křížové cesty jako alternativní formy této pobožnosti a jsou to: 1. Ježíš v Getsemanské zahradě; 2. Ježíš zrazený Jidášem; 3. Ježíš odsouzený Sanhedrinem; 4. Petrovo zapření Ježíše; 5. Ježíš Pilátem odsouzen; 6. Bičování Ježíše a nasazení trnové koruny; 7. Ježíš bere kříž na svá ramena; 8. Šimon z Kyrény pomáhá Ježíši nést kříž; 9. Ježíš potkává jeruzalémské ženy; 10. Ježíš na kříž přibýtí; 11. Ježíš slibuje své království litujícímu lotrovi; 12. Matka a milovaný učedník u Ježíšova kříže; 13. Ježíš umírá na kříži; 14. Ježíš sňat z kříže a uložen do hrobu – přičemž poslední zastavení se může rozdělit na dvě samostatná zastavení.

Sv. Pavel VI. svým dekretem z roku 1968 umožnil získání plnomocných odpustků prožitím Křížové cesty. K tomu je nutné splnění tří obvyklých podmínek, a navíc je třeba prožít tuto pobožnost na místě, které je právně zřízené, tedy v kostele nebo v okolí kostela, kde jsou zobrazení Křížové cesty. Během této pobožnosti máme rozjímat o Umučení Páně, ne nutně o obsahu jednotlivých zastavení, a u toho bychom měli procházet mezi jednotlivými zastaveními. Kvůli většímu množství účastníků je přípustné, aby mezi zastaveními procházel ten, kdo pobožnost vede, nebo pouze osoba nesoucí kříž. Kdo se, ze spravedlivého důvodu, nemůže zúčastnit pobožnosti Křížové cesty, protože je třeba nemocný, nebo kostel je zavřený, může plnomocný odpustek získat tím, že se po dobu minimálně půl hodiny bude věnovat zbožnému čtení nebo rozjímání o Umučení Páně.

Ve farních ohláškách slyšíme pozvání k účasti na Křížové cestě. Chtějme odpovědět na toto pozvání, abychom si, obzvlášť v době postní, znovu a znovu připomínali, co všechno Kristus musel podstoupit, aby nás lidi spasil, neboť to je právě rozjímání o Boží lásce k člověku.

Przemek

„Ted' jdeme do Jeruzaléma...“

Slovy Matoušova evangelia papež František otevírá poselství k letošní postní době. Mimo jiné zde píše, že čas postu je dobou, kdy můžeme přijmout a prožívat Pravdu, která se zjivila v Kristu prostřednictvím Božího slova. „*Tato Pravda není intelektuální konstrukt, vyhrazený pouze několika vyvoleným, nadřazeným či vybraným myslím, nýbrž je to poselství, které přijímáme a můžeme chápát díky inteligenci srdce. (...) Touto Pravdou je sám Kristus, který se do hloubi ztotoznil s naším lidstvím, a tak se stal Cestou – náročnou, ovšem otevřenou všem,*“ píše Svatý otec. Tato doba nabízí možnost oprostit se od toho, co našemu bytí a víře překáží, i kdyby to měl být nadbytek informací nebo naše osobní spotřeba materiálních věcí.

Dalším tématem listu je naděje, kterou můžeme jako křesťané čerpat z příslibu vzkříšení a kterou, pokud ji máme, můžeme nabízet dál v ohleduplném dialogu a šetrném chování vůči zraněnému člověku. Boží odpuštění se tak projevuje i v našich slovech a gestech, abychom později prožili Velikonoce naplněné bratrstvím. Postní dobu tak podle papeže máme vyplnit vhodnou volbou slov, která by povzbuzovala, utěšovala, dodávala sílu a podněty, namísto toho, aby ponížovala, zarmucovala, dráždila či pohrdala. Osobní vlídnost a úsměv se mohou stát našimi každodenními společníky.

Třetí ctností, na kterou se můžeme podle papežových slov zaměřit, je láska. Ta se raduje, když vidí druhého růst, a trápí se, když vidí osamělost, nemoc, zoufalství, nouzi či živoření na ulici, pokračuje papež František. Láska jako dar dodává smysl našemu životu, díky kterému považujeme strádajícího člověka za člena téže rodiny, přítele a bratra. Pokud v lásce sdílíme, byť nepatrnou hrstku, mění se v nikdy nekončící zásobárnu života a štěstí. „*Prožívat letošní postní dobu v duchu lásky znamená ujmít se lidí, kteří trpí anebo pocítují úzkost či opuštěnost v důsledku koronavirové pandemie,*“ nabádá papež a doporučuje: „*V kontextu veliké nejistoty, která panuje nad zítřkem, pamatujme na slova, jimiž se Bůh obrací ke svému služebníku: »Neboj se, vždyť jsem tě vykoupil« (Iz 43,1). Skrize svou lásku dodávejme důvěru a dávejme druhému člověku zakusit, že Bůh ho miluje jako své dítě.*“

Vakcína pro všechny

Vatikánská Covid-19 komise vydala dokument „*Vakcína pro všechny. 20 bodů pro spravedlivější a zdravější svět*“. Shrnuje postoj Vatikánu k očkování proti viru Covid-19 a vyjadřuje pobídku Svatého stolce, že očkování má být dostupné pro všechny lidi, aby na jeho základě nevznikaly nové společenské nerovnosti. Komise upozorňuje na etická úskalí při vývoji, výrobě i distribuci vakcín. Mimo jiné list vyzývá k zapojení biskupských konferencí a dalších církevních organizací při očkování těch nejzranitelnějších lidí na okraji společnosti. Celý text je dostupný v angličtině, italštině a španělštině na webu vatikánských médií.

Modlitby proti obchodování s lidmi

V pondělí 8. února se uskutečnil online modlitební maraton proti obchodu s lidmi. Letos s podtitulem „Hospodářství bez obchodu s lidmi“. Podle organizátorů tento fenomén pandemie Covid-19 ještě vyostřila. Svým videoposelstvím akci podpořil i papež František. Modlitbu mají podle něj doprovázet konkrétní gesta, která umožňují sociální emancipaci. Cílem je, aby se „*každý zotročovaný člověk opětovně stal svobodným protagonistou svého života a aktivně se podílel na budování společného dobra,*“ vzkázal papež. Znovu zopakoval, že smyslem konání v ekonomice mají být lidé a dlouhodobý prospěch: „*Obchodování s lidmi nachází úrodnou půdu v neoliberálním kapitalismu a deregulaci trhů, zaměřených na maximalizaci zisku bez etických, sociálních a ekologických omezení. (...) Je nutná odvaha k trpělivému budování a plánování, které nehledí výlučně na krátkodobý prospěch, nýbrž na dlouhodobé výsledky, a především na lidi.*“ Apeloval, aby se tento fenomén, jehož obětí je na světě více než 40 milionů osob, řešil s odvahou, trvalým a solidním způsobem.

Na závěr už jen poznámka: Od půlky února se pravidelná nedělní modlitba Anděl Páně s papežem přesouvá zpět na Svatopetrské náměstí. Připojit se k ní můžete na TV Noe ve 12 hodin.

Jana Lokajová

S kolárkem v kuchyni

Francouzská kuchyně – komplikovanost sama... Opravdu?

Minule jsem vzpomíнал svou prohru s francouzštinou, no holt ty románské jazyky se na mě nikterak nelepí. Nicméně z těch několika týdnů strávených v Paříži zůstala vzpomínka na klasiku francouzské kuchyně... je tak populární jako u nás knedlo–vepřo–zelo a je k dostání prakticky v každé francouzské restauraci. Jídlo tak populární, že mu mnozí šéfkuchaři nevěnují odpovídající pozornost a tím ten chuťový skvost ztrácí svou výjimečnou chut' a přímo sametovou měkkost, což je škoda, neboť když do přípravy vložíme aspoň trochu snahy a dáme si dost času, zážitek bude nevšední. Chtěl bych tedy dnes představit **bœuf bourguignon**, tedy hovězí na burgundský způsob.

Samotný pohled na název v člověku vyvolává všechny asociace, které se pojí s francouzskou kuchyní: je to komplikované, nutné jsou drahé ingredience a k tomu ještě dražší víno. V případě **bœuf bourguignon** budeme potřebovat hovězí maso, láhev červeného suchého vína, hovězí vývar a dost hodně času, nikoli však práce – holt takové kuchyňské cvičení trpělivosti.

Zkusme si teď rozpracovat naše předsudky týkající se francouzské kuchyně. Drahé hovězí maso. Jenže tady nejde o to, abychom vzali pravou nebo levou svíčkovou, vysoký nebo nízký roštěnec nebo některou jinou z těch „šlechetnějších“ částí hovězího masa. V našem případě bude nejlepší plecko, kližka, podplečí nebo maso z hovězího žebra. Všechno to jsou ty levnější části hovězího.

Ted' víno – burgundská specialitka, chtělo by to burgundské víno... Až se chce tady říct „cudze chwalicie, swego nie znacie, sami nie wiecie, co posiadacie“. Žijeme v zemi, která má kromě chmelu také svá výborná vína. Můžeme

dnes děkovat středověkým cisterciákům mj. za to, že když své mise rozšiřovali do našich česko-rakousko-maďarských krajin, vzali se sebou také sazenice révy vinné. Nejpopulárnější červené burgundy jsou vyráběny z odrůdy Pinot Noir... zní to vznešeně, že? Jenže je to naše, dobře známé, moravské Rulandské modré... Obecně řečeno, všechny rulandské odrůdy jsou ve skutečnosti burgundské, akorát kdysi nějaký Johann Seger Ruland ze Speyeru trochu zkomolil jejich název a začal jim říkat „Ruländer“. Z němčiny pak čeština převzala ony „rulandy“ mnohobarevné, bílé, šedé nebo modré. Takže burgundská vína máme u sebe doma.

Co se týče hovězího vývaru, ano to chce trochu času a masa a kostí, aby byl takový opravdový, ale v tomto případě klidně můžeme použít i takový z obchodu, kostkový nebo ze skleničky. Máme už na trhu, kromě oslaveneho masoxu, také kvalitní dehydratované vývary, dokonce i ve variantě „natur“.

Zůstává nám ještě ten čas... Je to ideální jídlo na nedělní oběd. Připravíme si je v pátek, necháme vychladnout, pak v sobotu ohřejeme, chvilku povaříme a zas necháme vychladnout a v neděli jen ohřejeme a podáváme. Jeho příprava nevyžaduje strašně moc práce, ale chce to těch svých několik hodin v troubě – to se dá zvládnout také, výsledek stojí za to. Tak přijměte pozvání do kuchyně :)

Potřebujeme:

- 200-250 g uzené anglické slaniny v kousku, nebo už nakrájené na kostky, spíše trošku větší;
- 1-1,5 kg hovězího masa (plecko, kližka, podplečí);
- příp. 2 polévkové lžíce přepuštěného másla, příp. vepřového sádla;
- 2 ostrouhané mrkvě;
- 3 ks oloupané cibule šalotky;
- 750 ml, tedy 1 láhev, červeného suchého vína (burgund nebo rulandské modré, ale nějaký cabernet může být také);
- 500 ml hovězího vývaru (bujonu);
- 2 čajové lžičky rajčatového protlaku;
- 2 stroužky česneku;
- 1 čajová lžička tymiánu (sušený nebo čerstvý, každopádně rozdrobený);
- 1 ks bobkový list rozdrobený;
- sůl;
- černý pepř semletý;

fakultativně:

- 3 polévkové lžíce pšeničné mouky - je jedno jaké;
- 10 žampionů střední velikosti nebo...
- 50 g sušených lesních hřibů předchozí večer namočených ve vlažné vodě

Nejdříve necháme rozechřát troubu na 230°C. Pokud má anglická kosti nebo chrupavky, je třeba dát je pryč a následně nakrájet na trošku hrubší kostky. Pro vyplavení přebytečné soli ponořit na 10 min do vlažné vody a následně dobře osušit. Rozechřejeme větší pánev a vhodíme na ni kostky anglické, vytavíme z nich trochu tuku a lehce osmažíme ze všech stran. Očistíme, odblaníme hovězí maso a nakrájíme jej na zruba 4 cm kostky. Z pánevny vydáme anglickou a vložíme ji do větší žáruvzdorné, příp. litinové nádoby. Na pávni ponecháme tuk a kdyby jej bylo málo, doplníme přepuštěným máslem, případně vepřovým sádlem. Na rozechřátém tuku osmahneme kostky hovězího, aby z každé strany bylo hnědé. Doporučuji to dělat po částech a na prudkém ohni pač, když dáme všechno maso najednou a oheň bude malý, objeví se nám spousta vody, což způsobí, že místo osmahnutí se nám maso začne vařit, a to právě nechceme. Osmažené kostky hovězího šoupneme ke kostkám anglické do žáruvzdorné nebo litinové nádoby a činnost opakujeme, dokud nebudeme mít celé hovězí osmahnuté. Mezitím ostrouháme mrkev a nakrájíme na kroužky, cibuli oloupeme a nakrájíme na drobnou kostku. Když osmahneme hovězí, na stejný tuk vhodíme nakrájenou mrkev a cibuli a smažíme je cca 5 min. Následně přeložíme zeleninu a tuk z pánevny do nádoby, ve které je už anglická a hovězí. Všechno jemně posypeme solí a mletým černým pepřem a lehce zamícháme. Můžeme také přidat pšeničnou mouku, ale není to nutné. Pokud ale mouku nepřidáme, je třeba počítat s delší (nějak 15-20 min.) dobou přípravy, aby se odpařila voda ze šťávy, které pak bude trošku méně, ale na škodu to není. Následně dáme nádobu s naší směsí masa a zeleniny do rozechřáté trouby (230°C), bez příkrytí, na cca 10 min. Poté nalejeme do nádoby celou láhev vína, přidáme rajčatový protlak, rozdrobený, zmáčknutý česnek, rozdrobený tymián a bobkový list. Lehce promícháme a doplníme hovězím bujonem tak, aby maso bylo úplně ponořené. Teplotu v troubě zmenšíme na 160°C. Nádobu je třeba teď přikrýt a všechno pečt cca 3 hodiny. Po dvou hodinách můžeme (není to nutné) přidat na čtvrtky nakrájené žampiony nebo namočené lesní hřiby (bez vody, ve které byly namáčené). Jídlo je hotové, když se vidlička dá bez žádného odporu zapíchnout do masa. Můžeme podávat hned, můžeme vše nechat vychladnout a ohřát na další nebo i přes-další den. Tradičně se ve Francii toto jídlo podává s vařeným bramborem nebo bramborovou kaší. Nicméně podání s uvařenou rýží, těstovinami (nějakými širšími než spaghetti), nebo třeba s hráškovou kaší, nebo jen tak s čerstvou bagetou a třeba i s česnekovým máslem, je také možné... Proč by ne? Et voilà, bon appétit :)

Przemek

Kdo si hraje, nezlobí

ZE ŽIVOTA SVATÉHO JOSEFA

O životě sv. Josefa, pěstouna Pána Ježíše, nemáme mnoho informací. Bible se o sv. Josefovi zmiňuje jen na několika místech.

Vyhledej podle biblických citací události, ve kterých sv. Josef vystupuje. Jak v těchto situacích jednal a v čem nám může být příkladem?

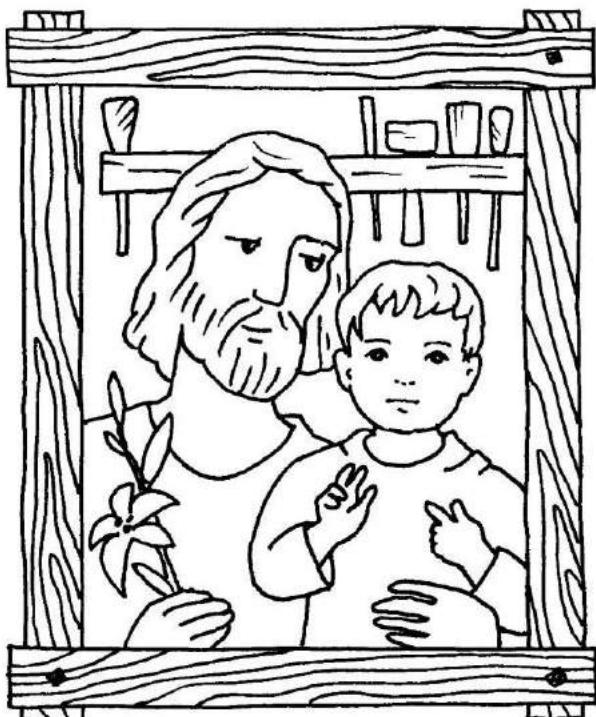
Mt 2,13-15

Lk 2,41-50

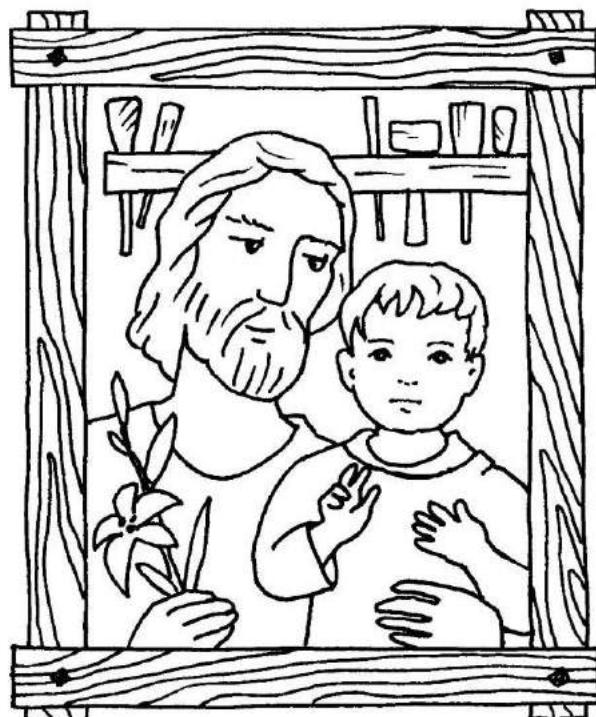
POSTAVY Z BIBLE A JEJICH VÍRA

SVATÝ JOSEF

O svatém Josefovi toho z Bible moc nevíme. Avšak i to málo, co je zapsáno, stačí k tomu, abychom k němu vzhlíželi s velkým obdivem. Byl to muž, který s vírou v Boha zvládl situace, které si sám nenaplánoval a s kterými nepočítal. Stal se vzorem věřících mužů a ochránce celé církve. Obraz nebo socha sv. Josefa je v mnoha katolických kostelech.

Najdeš 10 rozdílů mezi těmito dvěma vyobrazeními svatého Josefa?

MALÝ KVÍZ O SVATÉM JOSEFOVI

1. Josef pocházel z rodu

- a) Benjamínova
- b) Davidova
- c) Ezauova

2. Josef se živil jako

- a) pastvec a zemědělec
- b) učitel Zákona
- c) tesař

3. Bůh Josefa povolal, aby se stal

- a) snoubencem Panny Marie
- b) jedním z 12 apoštolů
- c) judským králem

4. Bible říká, že Josef byl muž

- a) spravedlivý
- b) výřečný
- c) silný

5. Josef nebyl u

- a) Ježíšova narození v Betlémem
- b) Ježíšovy smrti na kříži
- c) nalezení 12letého Ježíše v chrámě

6. Josef ochránil malého Ježíše před zlým králem Herodem tak, že

- a) ho ukryl v jeskyni
- b) nad ním zvítězil v boji
- c) utekl s Marií a Ježíšem do Egypta

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

01.03.2021-04.04.2021

(stav ke dni: 25.02.2021)

po 01.03.	8:00 Pl Za + Julię Chyrowską, męża, rodzeństwo, za rodzinę Chyrowską, Kolkową i dusze opuszczone
út 02.03.	8:00 Cz Za + Marii Gilovou, manžela Josefa a za syna Miroslava, s prosbou o Boží požehnání pro žijící rodinu
st 03.03.	17:00 Cz Děkovná za 75 let života, s prosbou o ochranu, Boží požehnání, dar zdraví a trpělivost do dalších let
čt 04.03.	8:00 Cz Za kněze naši farnosti, s prosbou o Boží požehnání a přímluvu Panny Marie a za kněžská a řeholní povolání 17:00 Pl O poszanowanie życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci
pá 05.03.	8:00 Pl Za + Barbarę i Andrzeja Burzyńskich, brata Aleksandra, za + z rodziny Burzyńskich oraz za dusze w czyścu 17:00 Cz Za + Leopolda Marcola, manželku Hermínu a rodinu
so 06.03.	8:00 Cz Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské 17:00 Pl Za rodzinę Suchanków i Kutnarów oraz za + Frydkę
ne 07.03.	7:30 Pl Za + Ernesta Brodę, żonę Annę, córkę Wandę, brata Wilhelma, za rodziców z obu stron i z prośbą o zdrowie dla żyjącej rodziny 9:00 Cz Za + Arnoštu Wójcikovou (nedož.100), za + manžela Karla, za + rodinu Špandlovou a Wójcikovou a za + Milana Gila 10:30 Cz Za + Annu Juránkovou, manžela, syny, rodiče z obou stran, za duše v očistci a za žijící rodinu s prosbou o dar víry, Boží požehnání a pomoc Panny Marie 18:45 Cz Za naše farní společenství
po 08.03.	8:00 Pl Za + rodzinę Dzindzielową, Kocurową i dusze w czyścu cierpiące
út 09.03.	8:00 Cz Za + manžela, bratra, rodiče z obou stran a za + z rodiny Zuziakové a Čiernikové
st 10.03.	17:00 Cz Za umírající, s prosbou o přímluvu sv. Josefa
čt 11.03.	8:00 Cz Za + Jindřicha a Josefě Wiechecový, Terezií a Jindřicha Tobolový a za žijící členy rodiny 17:00 Pl
pá 12.03.	8:00 Pl 17:00 Cz Za + Boženu Sikorovou (nedož.70.), + manžela Stanislava a za žijící rodinu
so 13.03.	8:00 Cz Za + Věru a Emila Machalovy, rodiče Pavla a Andělu Machalovy, rodiče Františka a Marii Kučerovy a za duše v očistci 17:00 Pl Dzięczynna za 50 lat życia oraz za żyjących i + z rodziny Godzików, Tabarów i Mirów
ne 14.03.	7:30 Pl Za + Brunona Wierzgonia, siostrę Marię, braci Tadeusza i Gerarda i za rodziców Marię i Józefa Wierzgoniów 9:00 Cz Děkovná za dar života, víry, s prosbou o sílu, trpělivost a Boží vedení 10:30 Pl Za + Emilię i Pawła Sztefków, za dusze w czyścu, prosząc o wstawiennictwo i ochronę Matki Bożej dla żyjącej rodziny 18:45 Cz Za naše farní společenství
po 15.03.	8:00 Pl
út 16.03.	8:00 Cz Za žijící i + členy společenství Živého Růžence
st 17.03.	17:00 Cz Za + Marii Brodovou
čt 18.03.	8:00 Cz Za + Milana Sörközího, Františka Stojku a za žijící rodinu 17:00 Pl Za rodziców Marię i Józefa Parchańskich
pá 19.03.	7:00 Cz Za + Josefa Juránka, rodiče, duše v očistci a za žijící rodinu, s prosbou o dar víry, Boží požehnání a přímluvu Panny Marie 8:00 Pl 17:00 Cz 18:00 Pl Za Szczepankę i Bernarda Kremerów oraz za + z rodziny Kremerów, Hetmanów i Rusinów

so 20.03.	8:00 Cz Za + rodiče Jolanu a Pavla Kulhankovy 17:00 Pl Za + Miroslawa Mirę oraz za + Władysława Mirę
ne 21.03.	7:30 Pl Za + Antoniego i Annę Macurów, ich syna Karola oraz za żyjących z rodzin Macurów, Tomanków, powierzając ich opiece Bożej
	9:00 Cz Za + babičku Alenku, za + maminku Evičku a za žijící a + rodinu
	10:30 Cz Za + z rodiny Kondziolkové, Svrčinové a za + Josefa Křistka a + syna Josefa, za + Josefa Kolášovského, rodiče a tetu a za žijící rodiny do ochrany Boží
	18:45 Cz Za naše farní společenství
po 22.03.	8:00 Pl O nowe powołania kapłańskie i zakonne oraz wytrwałość na tej drodze życia
út 23.03.	8:00 Cz Za + Věru Střelcovou, + manžela a za žijící rodinu
st 24.03.	17:00 Cz Za + Eufrozinu a Josefa Pietraszovy, za + Viktora a Annu Pietraszovy, za + Emanuela a Justinu Pietraszovy a za + Annu a Adolfa Wiertelorzovy
čt 25.03.	7:00 Pl Za + Walerię Derlichową, męża Alfonsa oraz za + i żyjących z rodziny Bijoków i Derlichów
	8:00 Cz Za + Sylwestra Witoszka
	17:00 Cz Za + Marii Černochovou a její rodinu
	18:00 Pl Za + Rudolfa i Helenę Raszyków
pá 26.03.	8:00 Pl Za + Franciszka Bijoka, za jego + rodziców i siostry oraz za żyjących członków rodzin
	17:00 Cz Za zmarłej z naszej farności pochabenie tento mesiac bez mše svaté
so 27.03.	8:00 Cz Za + Helenu Hellerovou, + manžela Ottu a za žijící rodinu do ochrany Boží
	17:00 Pl Za + Antoniego Walicę (10.roczn.+), za + żonę Elżbietę (15.roczn.+)
ne 28.03.	7:30 Pl Za + Józefa Podstawkę (10.roczn.+), + żonę Lilianę oraz za + rodziców z obu stron
	9:00 Cz Za + Ladislava Ďurajku, + Emiliu Zrebnou, s prosbou o Boží požehnání pro žijící rodinu
	10:30 Pl Za + Barbarę i Andrzeja Górzynskich, brata Aleksandra oraz za + z rodziny Górzynskich i za dusze w czyścu
	18:45 Cz Za naše farní společenství
po 29.03.	8:00 Pl
út 30.03.	8:00 Cz
st 31.03.	17:00 Cz
čt 01.04.	18:00 Cz Večeře Páně: Za žijící a zmarłej kněze naší farnosti
pá 02.04.	15:00 Pl Liturgia Męki Pańskiej
so 03.04.	20:00 Cz /Pl Paschální vigilia: Za naše farní společenství a za dobrodince farnosti
ne 04.04.	7:30 Pl
	9:00 Cz Za těžce nemocnou Kateřinu Machovou s prosbou o dar zdraví pro ni a pro celou rodinu Machovou a Čechlovou
	10:30 Cz Za + Jana Hutníka a za živé rodiny
	18:45 Cz Za + Annu a Miroslava Kolkovy, rodiče a sourozence z obou stran, za živou rodinu Kolkovou, duše v očistci a na poděkování za uzdravení z nemoci

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

Zapsat úmysl na „volné mše“ je možné v úředních hodinách ve farní kanceláři!

(výjimka: úmysly v právě probíhajícím týdnu lze zapsat v sakristii)

Celodenní adorace NSO:

Každý čtvrtok - začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunku k Božímu Milosrdenství (cz), ukončené vedené, v 16:10 společnou modlitbou Korunku k Božímu Milosrdenství (pl) a svátostním požehnáním.

První pátek v měsíci:

05.03. – mše svatá v 8:00 (pl) a 17:00 (cz). Eucharistická pobožnost s modlitbou Litanií k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostním požehnáním bezprostředně po každé mši svaté.

Návštěvy nemocných:

Vzhledem k velkému počtu nemocných a nutnosti zachovávat bezpečnostní opatření navštíví kněží své nemocné **v týdnu 01.-05.03.** dopoledne, dle individuální domluvy.

pondělí 15.03. dopoledne, **předvelikonoční návštěva nemocných**, ke kterým kněží nechodí pravidelně

Liturgický kalendář:

pátek 19.03. – slavnost sv. Josefa,
snoubence Panny Marie

čtvrtok: 17:00 (pl)
pátek: 7:00 (cz), 8:00 (pl),
17:00 (cz), 18:00 (pl)
doporučený svátek

čtvrtok 25.03. – slavnost Zvěstování Páně

středa: 17:00 (cz)
čtvrtok: 7:00 (pl), 8:00 (cz),
17:00 (cz), 18:00 (pl)
doporučený svátek

neděle 28.03. – Květná neděle

čtvrtok 01.04. – Zelený čtvrtok

pátek 02.04. – Velký pátek

sobota 03.04. – Bílá sobota

neděle 04.04. – slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Průběh Svatého týdne bude zveřejněn

V **sobotu 13. března** si budeme připomínat **výroční den zvolení papeže Františka**. Pamatujme na něj tento den (a nejen) ve svých modlitbách.

V **neděli 28. března** dochází ke změně času (SEČ – SELČ), což znamená, že **od 29. března platí v naší farnosti letní pořad bohoslužeb**. Ranní mše svaté budou v 7:00 a večerní v 18:00.

Farní tábor se bude konat ve dnech **17.-24.07.2021** v Travné. Tábor je určen **pro děti od 1. do 9. třídy ZŠ**. Cena 2 600 Kč za 1. dítě, 2 300 Kč za každé další dítě z domácnosti. Přihlašování proběhne v březnu pomocí formuláře na webu. Bližší informace jsou na plakátu, webu a v ohláškách. V případě potřeby se obraťte na Vojtěcha Wawreczku.

Vzhledem k neustále se měnící epidemiologické situaci prosíme, sledujte aktuální informace v ohláškách, na farním Facebooku a webových stránkách.

Rok svatého Josefa

Před 150 lety prohlásil blahoslavený Pius IX. svatého Josefa patronem církve. Papež František chtěl připomenout toto výročí a využít je jako příležitost k prohloubení úcty k tomuto velkému světci. Vydal proto apoštolský list *Patris corde* a vyhlásil Rok svatého Josefa, který potrvá **od 8. 12. 2020 do 8. 12. 2021**.

13 způsobů, jak získat plnomocné odpustky

Během této doby je možné získat mimořádné plnomocné odpustky:

„Za obvyklých podmínek (svatá zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysly Svatého otce) se udělují plnomocné odpustky tém věřícím, kteří se zřeknou zalíbení v jakémkoli hříchu a budou se účastnit Roku svatého Josefa při příležitostech a formami, [...]“ které jsou uvedené níže.

Plnomocné odpustky získají ti, kdo využijí jakoukoli z těchto příležitostí:

- Budou po dobu alespoň 30 minut rozjímat modlitbu Otče náš.
- Zúčastní se alespoň jednodenní duchovní obnovy, jejíž součástí bude rozjímání o sv. Josefovovi.
- Po příkladu sv. Josefa vykonají nějaký skutek tělesného nebo duchovního milosrdenství.
- Pomodlí se svatý růženec v rodině.
- Pomodlí se svatý růženec jako snoubenecký pár.
- Svěří každodenně svoji práci pod ochranu svatého Josefa.
- Budou prosit o přímluvu sv. Josefa, aby našel práci ten, kdo ji hledá, a práce všech aby byla důstojná.
- Pomodlí se litanie nebo nějakoujinou modlitbu ke sv. Josefovovi, a to za pronásledovanou církev a za úlevu všem křesťanům, kteří trpí jakoukoli formou pronásledování.
- Pomodlí se jakoukoli církví schválenou modlitbu či pobožnost ke cti svatého Josefa, např. „K tobě, svatý Josefe“:
 - ve výroční dny 19. března a 1. května,
 - na svátek Svaté rodiny,
 - 19. dne jakéhokoli měsíce nebo
 - kteroukoli středu,což jsou dny zasvěcené památce svatého Josefa v latinské tradici.

Plnomocné odpustky mohou získat i nemocní, trpící a všichni, kdo nemohou opustit domov. Získají je, když se zřeknou zalíbení v jakémkoli hříchu a budou mít úmysl splnit tři obvyklé podmínky, i když to aktuálně není možné, pomodlí se doma či jinde, kde jsou nuceni pobývat, modlitbu ke cti sv. Josefa a s důvěrou nabídnou Bohu své bolesti a obtíže.

V UČENÍ U SVATÉHO JOSEFA

projekt Diecézního katechetického centra v Brně pro dobu postní 2021

Projekt si klade za cíl přiblížit účastníkům osobu sv. Josefa, manžela Panny Marie, pěstouna Ježíše, a poukázat na to, v čem nám může být sv. Josef inspirací v každodenních životních situacích. Jako učni u svého mistra bude me se i my učit u sv. Josefa, mistra tesařského řemesla, jeho přístupu k lidem, k práci a k životu, a také jeho oddanosti Bohu. To všechno se totiž skrývá pod charakteristikou, že Josef byl spravedlivý muž (srov. Mt 1,19). Pokusíme se také společně „budovat dřevěný dům“, který symbolicky odka zuje na Josefovo povolání a může představovat společenství (církev, far nost, rodinu) nebo také každého z nás (srov. Žid 3,6). Projekt čerpá z úvah papeže Františka sepsaných v apoštolském listu *Patris corde*. Papež jej vydal 8. prosince 2020, kdy vyhlásil Rok sv. Josefa, který potrvá do 8. prosince 2021.

Svatého Josefa mnoho lidí vnímá jako pevnou oporu a ochránce Svaté Rodiny. Jeho pevnost spočívá v tom, že svůj život postavil na kvalitním základu – na Bohu, kterému celý život sloužil. Proto mu také Bůh svěřil výchovu svého syna Ježíše. Když pak Ježíš začíná svou činnost, i on prokazuje pevnost skály, když na poušti nepodlehá pokušení a zůstává věrný svému poslání. Ježíš je skála, na které můžeme stavět. On je základem „domu“ našeho života. Přejeme vám i sobě, at' si to během uskutečňování tohoto projektu s radostí uvě domujeme.

JAK NA TO?

V kostele je nástěnka s obrysem domu a košíky s úkoly pro dospělé a mládež a pro děti. Úkoly budou každý týden doplňovány.

Každý si může vzít domů papírek s úkoly a snažit se je plnit. Po splnění úkolů můžeme připnout papírek se svým úkolem na trámy příslušného týdne postní doby.

Modlitbou křížové cesty nebo Gorzkich Žali nahlížíme na Umučení Páně, proto si po této modlitbě můžeme připnout příslušný papírek na okno domu.

Ve svátosti smíření se otevíráme na Boží milost, a proto si po tomto setkání s odpotějícím Bohem můžeme připnout příslušný papírek na dveře domu.

Zkáza Babylonu zrod civilizací

Farní tábor

Travná (obec Javorník)
17.-24.7.2021

Pro děti od 1. do 9. třídy ZŠ

Postní pobožnosti v naší farnosti

21.02., 1. niedziela Wielkiego Postu,
godz. 15:00 **Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym**

28.02., 2. neděle postní,
v 15:00 **Křížová cesta s postní promluvou**

07.03., 3. niedziela Wielkiego Postu,
godz. 15:00 **Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym**

14.03., 4. neděle postní,
v 15:00 **Křížová cesta s postní promluvou**

21.03., 5. niedziela Wielkiego Postu,
godz. 15:00 **Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym**

28.03., Květná neděle,
v 15:00 **kající pobožnost a po ní zpovědní odpoledne**

KAŽDY CZWARTEK O GODZ. 16:25

Droga Krzyżowa PL – prowadzona przez parafian

KAŽDÝ PÁTEK V 16:25

Křížová cesta CZ – vedená farníky

Rozšířená možnost předvelikonoční zpovědi

pondělí 22. března	9:00-11:00	a	15:00-17:00
--------------------	-------------------	---	--------------------

úterý 23. března	9:00-11:00	a	15:00-17:00
------------------	-------------------	---	--------------------

středa 24. března	9:00-11:00	a	15:00-17:00
-------------------	-------------------	---	--------------------

čtvrtok 25. března	9:00-11:00	a	15:00-17:00
--------------------	-------------------	---	--------------------

pátek 26. března	9:00-11:00	a	15:00-17:00
------------------	-------------------	---	--------------------

sobota 27. března	9:00-11:00		–
-------------------	-------------------	--	---

neděle 28. března	–		15:00-18:45
--------------------------	---	--	--------------------

Vzhledem k neustále se měnící epidemiologické situaci prosíme, sledujte aktuální informace v ohláškách, na farním Facebooku a webových stránkách.